

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทุกชนชาติต่างก็มีภาษาของตนเป็นภาษาประจำชาติ ซึ่งในโลกมีภาษาต่างๆ หลายร้อยภาษา และภาษาต่างประเทศ ถือเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นที่ทุกคนควรจะต้องเรียนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกับชนชาวโลก ภาษาต่างประเทศที่ทั่วโลกยอมรับว่าเป็นภาษากลางในการสื่อสารของมนุษย์คือภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันมีคนพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติหรือเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศถึง 1,000 ล้านคน (Naisbitt, 1944 : 26) ส่วนในประเทศไทยภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทสำคัญ ทางด้านการค้าและการทูตตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 3 และรัชกาลที่ 4 เป็นต้นมาและเพิ่มมากขึ้นในทุกขณะทั้งทางด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การค้า การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศและด้านการศึกษา โดยเฉพาะในด้านการศึกษานั้นมีสถาบันการศึกษาหลายแห่งได้เปิดการเรียนการสอนหลักสูตร English Program ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ทั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะใน 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านทักษะการพูด ซึ่งจะทำให้สามารถติดต่อสื่อสารกับชนชาวโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพและยังส่งผลอันดีต่อการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไปอีกขั้นหนึ่ง

ปัจจุบัน ได้มีการปฏิรูประบบการศึกษา โดย สถาบันการศึกษาต่างๆได้มีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และในหลักสูตรยังได้กำหนดให้ผู้เรียนมีสมรรถนะที่สำคัญ 5 ประการ และสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน คือ ความสามารถในการสื่อสาร ได้ซึ่งความสามารถในการสื่อสารในที่นี้ หมายถึงความสามารถในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาต่างประเทศ แต่ระบบการศึกษาของไทยในปัจจุบันยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของบุคคล สังคมและประเทศเท่าที่ควร เมื่อต้องเผชิญกับความคาดหวังทางสังคมที่จะทำให้การศึกษามีบทบาทในการเตรียมคนให้พร้อมสำหรับการแข่งขันในสังคมโลก ก็ยิ่งเห็นปัญหาที่เกิดขึ้น การศึกษามากขึ้น ปัญหาที่ถกเถียงกันมากในแวดวงการศึกษา นักเรียนและผู้ปกครอง คือ นักเรียนเรียนจบหลักสูตรแล้วพูดภาษาอังกฤษไม่เก่งหรือพูดไม่ได้ ซึ่งอาจเกิดจากหลายสาเหตุ อาจเป็นเพราะครูผู้สอน นักเรียน สิ่งแวดล้อม หรืออาจมีปัจจัยอื่นที่มีผลกระทบต่อการศึกษาภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องดังนี้คือ จาโคโบวิทส์ (Jakobovits, 1971 : 103-115) ได้ศึกษาปัจจัยที่ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ คือ 1) ปัจจัยด้านการสอน ได้แก่ คุณภาพครู โอกาสทางการเรียนของผู้เรียนและเกณฑ์การประเมิน 2) ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ได้แก่ ความสามารถที่จะเข้าใจการสอน ความถนัด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะคิดที่ดีต่อครู และกลยุทธ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษ 3) ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่ ความยึดมั่นในภาษาตนเอง องค์ประกอบทางภาษาตนเองและภาวะสองวัฒนธรรมในสังคม ในขณะที่วอลเบิร์ก (Walberg, 1989 : 149-150) ผู้ตั้งทฤษฎีผลผลิตทางการศึกษา (A theory of education productivity) ให้ความเห็นว่า ปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ 1) ปัจจัยด้านคุณลักษณะของตัวผู้เรียนซึ่งประกอบด้วยผลสัมฤทธิ์เดิม เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 2) ปัจจัยด้านการเรียนการสอนประกอบด้วย พฤติกรรมการสอนของครูและกลยุทธ์ในการเรียนของนักเรียน 3) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่บ้านและสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน

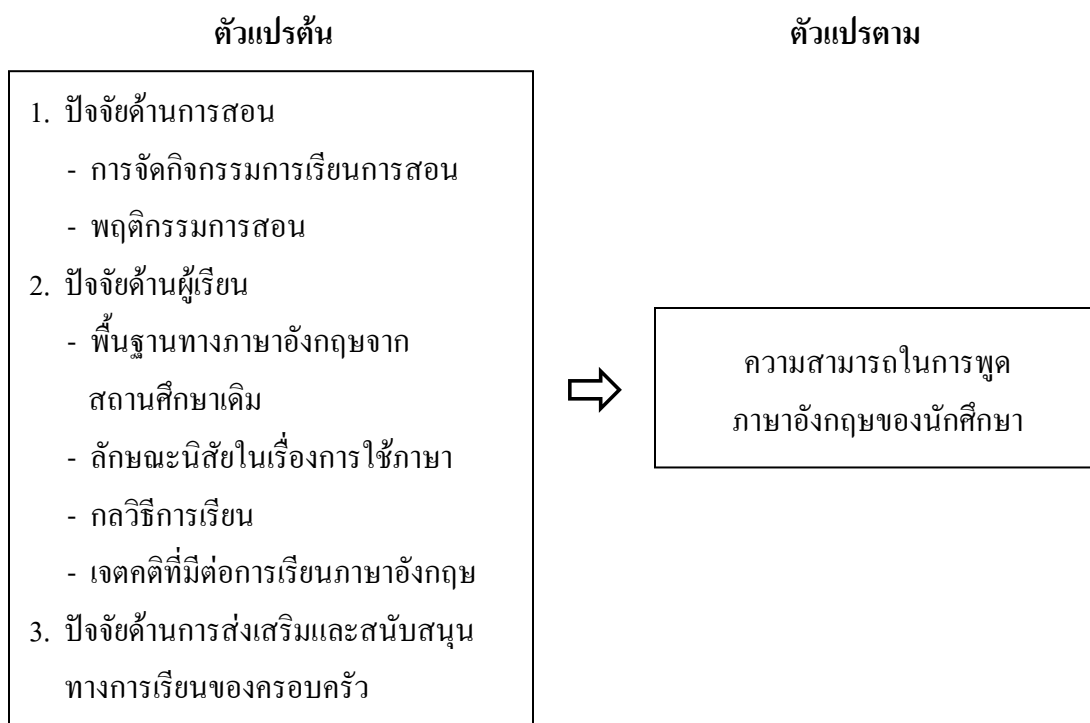
จากประสบการณ์การที่ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 และ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยได้พบข้อจำกัดในการพูดของนักศึกษา คือ นักศึกษาส่วนใหญ่ออกเสียงคำศัพท์ไม่ถูกต้อง รู้คำศัพท์น้อย ไม่สามารถเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม ไม่สามารถพูดโต้ตอบได้อย่างเป็นธรรมชาติ พูดไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เป็นต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อจะยังประโยชน์ในการขจัดปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และเพื่อประโยชน์ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพและบังเกิดประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับปัจจัย 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านการสอน ปัจจัยด้านผู้เรียนและปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัวที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ สรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

คำถามการวิจัย

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานครมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด
2. ปัจจัยใดที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้าน การสอน ปัจจัยด้านผู้เรียน และ ปัจจัยด้าน การส่งเสริมและสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว มีผลต่อการ พูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาใน ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 161 คน เนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏอีก 4 แห่ง ไม่มีคณะครุศาสตร์ จึงไม่สามารถทำการวิจัยได้

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ

2.1.1 ปัจจัยด้านการสอน ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและพฤติกรรมการสอน

2.1.2 ปัจจัยด้านผู้เรียน ได้แก่ พื้นฐานทางภาษาอังกฤษจากสถานศึกษาเดิม ลักษณะนิสัยในเรื่องการใช้ภาษา กลวิธีการเรียน และเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

2.1.3 ปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพูดภาษาอังกฤษ (English Speaking) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสนทนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ มีการออกเสียงที่ถูกต้อง ใช้คำศัพท์ถูกต้องและเหมาะสม พูดถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ พูดได้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว และพูดสื่อความหมายได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ

2. ระดับความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ (Level of English Speaking Ability) หมายถึง ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากร โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง

3. ปัจจัย (Factors) หมายถึง สิ่งที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา แบ่งออกเป็น

1.1 ปัจจัยด้านการสอน ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและพฤติกรรมการสอน

1.2 ปัจจัยด้านผู้เรียน ได้แก่ พื้นฐานทางภาษาอังกฤษจากสถานศึกษาเดิม ลักษณะนิสัยในเรื่องการใช้ภาษา กลวิธีการเรียน และเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

1.3 ปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว

4. นักศึกษา (Students) หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาและมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

5. มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร (Rajabhat Universities in Bangkok) ในที่นี้หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ตลอดจนพัฒนาทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. เผยแพร่ข้อมูลที่ได้จากผลการวิจัยให้แก่อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด